BENDROJO TEISMO (ketvirtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. liepos 23 d.*

„Viešoji tarnyba – Pareigūnai – Įdarbinimas – Pranešimas apie laisvą darbo vietą – Komisijos vadovai – Kandidatūros atmetimas – Kito kandidato paskyrimas – Įdarbinimo procedūros pažeidimas – Akivaizdi vertinimo klaida – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Teisinis saugumas – Komisijos Pirmininkės įgaliojimų delegavimas jos kabineto vadovui – Atsakomybė“

Byloje T-613/23

James Flett, gyvenantis Briuselyje (Belgija), atstovaujamas *avocate* L. Levi,

ieškovas,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą M. Brauhoff ir A. Sauka, padedamų *avocats* D. Waelbroeck ir A. Duron,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas R. da Silva Passos, teisėjai N. Półtorak, I. Reine, T. Pynnä (pranešėja) ir H. Cassagnabère,

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2025 m. sausio 9 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 SESV 270 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovas James Flett prašo, pirma, panaikinti 2023 m. sausio 25 d. Europos Komisijos sprendimą, kuriuo ne jis, o kitas asmuo buvo paskirtas į Komisijos Teisės tarnybos Prekybos politikos ir Pasaulio prekybos organizacijos grupės vyriausiojo patarėjo teisės klausimais pareigas (toliau – ginčijamas sprendimas), ir, antra, atlyginti žalą, kurią jis patyrė dėl šio sprendimo.

Ginčo aplinkybės

2 2022 m. gegužės 23 d. Komisija paskelbė pranešimą apie laisvą darbo vietą Prekybos politikos ir Pasaulio prekybos organizacijos grupės vyriausiojo patarėjo teisės klausimais pareigoms, jame nurodė vertinimo kriterijus, atitinkančius šioms pareigoms eiti keliamus reikalavimus. Pranešime apie laisvą darbo vietą buvo nurodyta, kad atrinktas kandidatas bus įdarbintas priskiriant prie AD 14 arba AD 15 lygio.

3 Paskelbus šį pranešimą apie laisvą darbo vietą, į šias pareigas pretendavo aštuoni kandidatai, tarp jų ir ieškovas.

4 2022 m. rugsėjo 8 d. Komisijos pirminės atrankos komisija surengė pokalbį su šiais aštuoniais kandidatais. Per šį pokalbį pirminės atrankos komisija pateikė kandidatams penkis klausimus, kad įvertintų pranešime apie laisvą darbo vietą nurodytus vertinimo kriterijus ir skirtų kandidatams balus.

5 2022 m. spalio 27 d. patariamasis paskyrimų komitetas (toliau – PPK), remdamasis pirminės atrankos ataskaita ir atitinkamomis vertinimo lentelėmis, pirmajame atrankos procedūros etape (toliau – pirmasis etapas) atrinko tris daugiausia balų surinkusius kandidatus, tarp jų buvo ir ieškovas, kurio balai buvo aukščiausi. Vėliau šie trys kandidatai turėjo dalyvauti vertinimo centro testuose ir pokalbyje su PPK antrajame atrankos procedūros etape (toliau – antrasis etapas).

6 2022 m. lapkričio 22 d. ieškovas dalyvavo vertinimo centro testuose, kurie apėmė individualias ir kolektyvines užduotis, taip pat išsamius pokalbius, per kuriuos daugiausia dėmesio skirta vadovavimo įgūdžiams. Šiuo pagrindu kiekvienam kandidatui buvo parengta ataskaita.

7 2022 m. gruodžio 1 d. ieškovas, kaip ir kiti du kandidatai, buvo pakviesti į pokalbį su PPK. Pasibaigus antrajam etapui PPK nusprendė, kad ieškovas neturi „tinkamų įgūdžių ir patirties“, ir neatrinko jo į pokalbį su Komisijos Pirmininke (toliau – Pirmininkė). Į šį pokalbį buvo atrinktas tik A (kitas kandidatas).

8 2023 m. sausio 25 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuriuo A (o ne ieškovas) buvo paskirtas į Prekybos politikos ir Pasaulio prekybos organizacijos grupės vyriausiojo patarėjo teisės klausimais pareigas.

9 2023 m. vasario 28 d. ieškovas pateikė skundą dėl ginčijamo sprendimo.

10 2023 m. birželio 27 d. sprendimu Komisija atmetė skundą dėl ginčijamo sprendimo (toliau – sprendimas atmesti skundą).

Šalių reikalavimai

11 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– panaikinti sprendimą atmesti skundą,

– priteisti iš Komisijos patirtos žalos atlyginimą,

– nurodyti Komisijai pateikti oficialius atsiprašymus ir atsiimti teiginį, kad jis neturi tinkamos kvalifikacijos eiti aptariamas pareigas,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

12 Komisija Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl Bendrojo Teismo jurisdikcijos priimti sprendimą dėl ketvirtojo reikalavimo

13 Ieškovas reikalauja, kad Komisija oficialiai atsiprašytų ir atsiimtų teiginį, kad jis neturi tinkamos kvalifikacijos eiti aptariamas pareigas.

14 Šiuo klausimu iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad vykdydamas teisėtumo kontrolę pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnį Europos Sąjungos teismas negali duoti nurodymų administracijai (2020 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *GV / Komisija*, T-705/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:590, 155 punktas ir 2025 m. balandžio 30 d. Sprendimo *EL / Komisija*, T-325/24, nepaskelbtas Rink., EU:T:2025:424, 10 punktas).

15 Taigi šis ieškovo prašymas turi būti atmestas dėl kompetencijos nebuvimo.

Dėl ieškinio dalyko

16 Ieškovas prašo panaikinti ginčijamą sprendimą ir sprendimą atmesti skundą. Jis teigia, kad sprendimas atmesti skundą yra daugiau nei paprastas ginčijamo sprendimo patvirtinimas, tačiau konkrečiai nepagrindžia savo teiginio.

17 Pagal suformuotą jurisprudenciją toks administracinis skundas, koks nurodytas Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalyje, ir eksplicitinis ar implicitinis sprendimas jį atmesti yra sudėtingos procedūros dalis ir tik išankstinė kreipimosi į teismą sąlyga. Tokiomis aplinkybėmis ieškiniu, net formaliai pareikštu dėl sprendimo atmesti skundą, teismui skundžiamas asmens nenaudai priimtas aktas, dėl kurio buvo pateiktas skundas, išskyrus atvejus,

kai sprendimo atmesti skundą turinys skiriasi nuo akto, dėl kurio pateiktas šis skundas, turinio (žr. 2020 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *AD / ECHA*, T-25/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:536, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

18 Be to, atsižvelgiant į tai, kad ikiteisminė procedūra yra kintamojo pobūdžio, eksplicitinis sprendimas atmesti skundą, kuriame pateikiami tik papildomi paaiškinimai ir tik išsamiai išdėstomi motyvai, kodėl paliekamas galioti ankstesnis sprendimas, nėra asmens nenaudai priimtas aktas. Vis dėlto tas pats ikiteisminės procedūros kintamasis pobūdis reiškia, kad vertinant ginčijamo akto teisėtumą turi būti atsižvelgta į šiuos papildomus paaiškinimus (2022 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Migadakis / ENISA*, T-507/21, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:507, 13 punktas).

19 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad sprendimu atmesti skundą paliktas galioti ginčijamas sprendimas, išdėstant tai pagrindžiančius motyvus. Aplinkybė, kad atsakydama į skunde pateiktus ieškovo argumentus Komisija turėjo patikslinti ginčijamo sprendimo motyvus, nėra pagrindas teigti, kad sprendimas atmesti skundą laikytinas savarankišku ieškovo nenaudai priimtu aktu.

20 Taigi, atsižvelgiant į tai, kad reikalavimo panaikinti sprendimą atmesti skundą turinys nėra savarankiškas, laikytina, kad ieškinys formaliai pareikštas dėl ginčijamo sprendimo, kurio motyvai patikslinti sprendime atmesti skundą. Vadinasi, ginčijamo sprendimo teisėtumas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į sprendime atmesti skundą nurodytus motyvus (šiuo klausimu žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Veit / ECB*, T-474/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:140, 24 ir 25 punktus).

Dėl reikalavimo panaikinti

21 Grįsdamas ieškinį ieškovas nurodo keturis ieškinio pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas įdarbinimo procedūrą reglamentuojančių nuostatų nesilaikymu ir gero administravimo principo pažeidimu. Antrasis pagrindas grindžiamas akivaizdžiomis vertinimo klaidomis. Trečiasis pagrindas grindžiamas Komisijos sprendimo dėl lyčių lygybės politikos, pateikto 2020 m. rugsėjo 30 d. Briuselyje (Belgija) įvykusio 2351-ojo Komisijos posėdžio protokole (PV(2020) 2351 *final*, 2020 m. lapkričio 11 d.) (toliau – Sprendimas dėl lygybės politikos), neteisėtumu. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Pirmininkės sprendimas deleguoti savo įgaliojimus dėl pokalbio su A savo kabineto vadovui nepateisinamas privalomomis tarnybos priežastimis ir pažeidžia teisinio saugumo principą.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo įdarbinimo procedūrą reglamentuojančių nuostatų nesilaikymu ir gero administravimo principo pažeidimu

22 Pateikdamas pirmąjį pagrindą ieškovas teigia, kad Komisija pažeidė 2004 m. spalio 26 d. Komisijos sprendimo SEC(2004) 1352/2, kuriuo nustatoma jos politika dėl vyresniosios vadovybės (toliau – Sprendimas dėl vyresniosios vadovybės), 5.2.6 ir 5.2.7 punktus ir PPK darbo tvarkos taisyklių 1 straipsnio 1 dalį. Bet kuriuo atveju ieškovas mano, kad Komisija pažeidė gero administravimo principą.

23 Pirma, pagal Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.6 punkto antrą pastraipą PPK turėjo sudaryti galutinį sąrašą, į kurį būtų įtraukti visi kandidatai, turintys tinkamą kvalifikaciją atitinkamoms pareigoms eiti pagal pranešime apie laisvą darbo vietą nurodytus kriterijus. Šiuo

aspektu ieškovas mano, kad PPK galėjo apriboti galutinį sąrašą iki „kandidatų grupės“, tačiau nagrinėjamu atveju tai nereiškia, kad jis galėjo palikti tame sąraše tik vieną kandidatą, nes kitaip veiksmai būtų neteisėti arba jo sprendimas būtų priimtas piktnaudžiaujant procedūra.

24 Ieškovas taip pat pabrėžia, kad pirmajame etape PPK patvirtino, jog jis yra tinkamą kvalifikaciją turintis kandidatas. Antrajame etape PPK nusprendė, kad jis neturi „tinkamų įgūdžių ir patirties“, tačiau tai nereiškia, kad pasikeitė nuomonė, palyginti su pateiktąja per pirmąjį etapą.

25 Antra, ieškovas mano, kad PPK darbo tvarkos taisyklių 1 straipsnio 1 dalimi, pagal kurią reikalaujama, kad kandidatai būtų tinkami eiti vyresniosios vadovybės pareigas, negalima pateisinti to, kad pasibaigus antrajam etapui atrinktas tik vienas kandidatas, nes priešingu atveju PPK galėtų savavališkai pašalinti kandidatus Pirmininkės kabineto vadovo nurodymu.

26 Trečia, ieškovas mano, kad PPK atliko trijų į antrąjį etapą atrinktų kandidatų lyginamąjį vertinimą.

27 Ketvirta, ieškovas teigia, kad buvo atsisakyta surengti jo pokalbį su Pirmininke ir taip pažeistas Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.7 punktas, nes pasibaigus antrajam etapui PPK turėjo jį atrinkti į pokalbį.

28 Penkta, ieškovas pažymi, kad sprendime atmesti skundą Komisija nurodė, jog Pirmininkė išsaugojo galimybę pakviesti jį į pokalbį, nors pasibaigus antrajam etapui PPK jį atmetė. Vis dėlto jis mano, kad tokios galimybės buvimas neištaiso nurodyto procedūrinio pažeidimo.

29 Šešta, ieškovas teigia, kad Komisija pažeidė gero administravimo principą.

30 Komisija ginčija ieškovo argumentus.

31 Ieškovas iš esmės teigia, kad tai, jog pasibaigus antrajam etapui jis nebuvo atrinktas pokalbiui su Pirmininke, yra taikytinų procedūros taisyklių pažeidimas.

32 Pirma, pagal Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.6 punktą PPK turi įvertinti tik kandidatų „nuopelnų svarumą“, kad įvertintų jų kvalifikaciją laisvoms pareigoms, atsižvelgdamas į išsamių pokalbių su jais rezultatus ir vertinimo centro testų rezultatus, kurie, be kita ko, apima pokalbius, „kuriuose daugiausia dėmesio skiriama vadovavimo įgūdžiams“. Tada PPK turi sudaryti kandidatų sąrašą, į kurį būtų įtraukti „visi kandidatai, [jo nuomone], atitinkantys pradiniame pareigų aprašyme apibrėžtus reikalavimus, t. y. tinkamą kvalifikaciją turintys kandidatai“. Šis sąrašas turi suteikti atsakingiems Komisijos nariams „pakankamą“ kandidatų pasirinkimą, tačiau kartu būti protingos apimties, kad jiems netektų „sudėtinga pareiga atlikti daugelio kandidatų lyginamąjį vertinimą“.

33 Be to, Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.7 punkte aiškiai minimas „iš anksto atrinktas (-i) kandidatas (-ai)“, dalyvaujantis (-ys) pokalbyje su atsakingu Komisijos nariu. Vadinasi, kadangi PPK privalo atmesti kandidatus, neturinčius pranešime apie laisvą darbo vietą reikalaujamų įgūdžių, be kita ko, gebėjimų eiti vyresniosios vadovybės pareigas, minėtose nuostatose neatmetama galimybė, kad pasibaigus antrajam etapui bus atrinktas vienintelis kandidatas.

34 Nagrinėjamu atveju pasibaigus antrajam etapui PPK nurodė ieškovo privalumus ir tam tikrus aspektus, kuriuos reikia pagerinti, ir padarė išvadą, kad, „atsižvelgiant į visą informaciją, įvertintą per pokalbį [su juo]“, jis neturi „tinkamų įgūdžių ir patirties, kad galėtų eiti šias konkrečias vyresniosios vadovybės pareigas“. Taigi PPK nepažeidė Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės

5.2.6 punkto, kai teigė, kad ieškovas neturi nagrinėjamoms pareigoms eiti reikalingų įgūdžių, ir nusprendė jo neatrinkti į pokalbį su Pirmininke. Tai, kad pasibaigus antrajam etapui PPK atrinko tik vieną kitą kandidatą, taip pat nereiškia šios nuostatos pažeidimo.

35 Be to, aplinkybė, kad ieškovą atrinko pirminės atrankos komisija, o vėliau per pirmąjį etapą – PPK, neprieštarauja PPK sprendimui neįtraukti jo į trumpąjį sąrašą pasibaigus antrajam etapui, atsižvelgiant į laipsnišką atrankos procedūros pobūdį. Šis laipsniškas pobūdis visų pirma matyti iš Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.6 punkto antros pastraipos, kurioje pabrėžiama būtinybė šiame etape įvertinti, kiek kandidatai yra kvalifikuoti eiti atitinkamas pareigas.

36 Galiausiai, kaip teigia Komisija, ieškovo teiginys, kad procedūra buvo piktnaudžiaujama, yra nepagrįstas ir bet kuriuo atveju juo nepaneigiamos šio sprendimo 34 punkte padarytos išvados. Todėl jį reikia atmesti.

37 Antra, ieškovas tvirtina, kad PPK darbo tvarkos taisyklių 1 straipsnio 1 dalimi negalima pateisinti to, kad jis buvo pašalintas iš procedūros pasibaigus antrajam etapui, nes šis straipsnis turi būti taikomas laikantis Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.6 punkto.

38 PPK darbo tvarkos taisyklių 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad PPK „vertina kandidatų tinkamumą eiti vyresniosios vadovybės pareigas“. Šis atrankos kriterijus taip pat nurodytas pranešime apie laisvą darbo vietą ir Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.6 punkte, kuriame numatyta, kad antrąjį etapą, be kita ko, sudaro pokalbiai, „kuriuose daugiausia dėmesio skiriama vadovavimo įgūdžiams“, kaip priminta šio sprendimo 32 punkte.

39 Taigi PPK antrajame etape turi išsamiai išnagrinėti kandidatų gebėjimą eiti vyresniosios vadovybės pareigas ir šiame vėlesniame procedūros etape tai gali pateisinti kandidatų pašalinimą, nepaisant kvalifikacijos, kurią jie galėtų turėti.

40 Nagrinėjamu atveju pasibaigus antrajam etapui PPK padaryta išvada, kad ieškovas neturi „tinkamų įgūdžių ir patirties eiti šias konkrečias vyresniosios vadovybės pareigas“, rodo, kad ieškovas neturėjo pakankamų vadovavimo gebėjimų, reikalingų nagrinėjamoms pareigoms eiti.

41 Taigi tai, kad ieškovas nebuvo atrinktas pasibaigus antrajam etapui, atsižvelgiant į PPK darbo tvarkos taisyklių 1 straipsnio 1 dalyje nustatytą kriterijų, neprieštarauja Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.6 punktui.

42 Galiausiai ieškovo teiginiai, kad PPK gali savavališkai pašalinti kandidatus Pirmininkės kabineto vadovo nurodymu, yra nepagrįsti. Be to, ieškovo neatrinkimas pasibaigus antrajam etapui buvo motyvuotas šio sprendimo 34 punkte primintomis priežastimis. Taigi šiuos ieškovo teiginius reikia atmesti.

43 Trečia, teiginys dėl kandidatų lyginamojo vertinimo yra nepagrįstas. Iš tiesų išvada, kad ieškovas neturi „tinkamų įgūdžių ir patirties“, negali reikšti, kad PPK įvertino ieškovo nuopelnus atsižvelgdamas į kitų dviejų likusių kandidatų nuopelnus. Tačiau ji reiškia, kad, anot PPK, ieškovas neturi reikiamo lygio kompetencijos, kad Pirmininkė pakviestų jį į pokalbį, kaip matyti iš šio sprendimo 34 punkto.

44 Ketvirta, atsižvelgdamas į tai, kad ieškovas neatitiko nagrinėjamoms pareigoms eiti reikalaujamo kvalifikacijos lygio, PPK jo neatrinko į pokalbį su Pirmininke. Taigi, kaip matyti iš Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.7 punkto, ji neprivalėjo jo pakviesti.

45 Penkta, Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.7 punkte Pirmininkei suteikiama galimybė tam tikromis sąlygomis pakviesti kandidatus, kuriuos PKK pašalino iš procedūros pasibaigus antrajam etapui, jei paaiškėja, kad PPK atrinkti kandidatai yra nepatenkinami.

46 Vis dėlto, kaip pabrėžia ieškovas, šio sprendimo 45 punkte nurodyta galimybė neprilygsta jo teisei būti pakviestam į pokalbį su Pirmininke, nes pasibaigus antrajam etapui PPK jo neatrinko.

47 Šešta, ieškinyje ieškovas tvirtina, kad „dėl pirma nurodytų priežasčių tai, kas įvyko, taip pat bet kuriuo atveju yra gero administravimo principo pažeidimas“. Taigi ieškovas daro nuorodą į savo argumentus, susijusius su tuo, kad PPK turėjo jį atrinkti pasibaigus antrajam etapui, tačiau išsamiau nepagrindžia savo teiginio. Kadangi šie argumentai jau buvo atmesti kaip nepagrįsti, be kitų paaiškinimų jie negali lemti išvados, kad buvo pažeistas gero administravimo principas.

48 Be to, dublike ieškovas teigia esantis „susirūpinęs dėl akivaizdaus gero administravimo nebuvimo, kiek tai susiję su bylos medžiagoje esančiais dokumentais ir įrodymais įvairiose procedūros stadijose“. Jis tvirtina, kad PPK antrajame etape turi turėti pirminės atrankos ataskaitą. Be kita ko, jis taip pat nurodo, kad Pirmininkė turėjo gauti visus su juo susijusius dokumentus. Tačiau Komisija neįrodė, kad šie dokumentai iš tikrųjų buvo išsiųsti.

49 Vis dėlto tokių argumentų ieškinyje nėra, ypač pagrindžiant galimą gero administravimo principo pažeidimą.

50 Iš tiesų ieškinyje ieškovas tik nurodo, kad PPK perdavė Pirmininkei neišsamią bylos medžiagą, todėl ji negalėjo „rimtai“ įvertinti galimybės pakviesti jį į pokalbį, nors PPK jį pašalino iš procedūros. Taigi pirmininkė negalėjo pasinaudoti šio sprendimo 45 punkte nurodyta galimybe.

51 Ieškovas neišplėtoja šių argumentų, kad įrodytų gero administravimo principo pažeidimą, kuriuo remiasi atskirai.

52 Remiantis suformuota jurisprudencija, pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, taikomą procesui Bendrajame Teisme pagal to paties statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą, ir pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas, pagrindai ir argumentai, kuriais remiamasi, ir šių pagrindų santrauka. Šie duomenys turi būti pakankamai aiškūs ir tikslūs, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas prireikus be papildomos informacijos – priimti sprendimą dėl ieškinio. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir tinkamą teisingumo vykdymą, tam, kad ieškinys būtų priimtinas, būtina, kad pagrindinės faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis pagrįstas, nuosekliai ir suprantamai išplauktų iš paties ieškinio teksto (žr. 2020 m. lapkričio 17 d. Nutarties *González Calvet / BPV*, T-257/20, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:541, 9 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

53 Kadangi ieškinyje nenurodytos priežastys, dėl kurių Komisija esą pažeidė gero administravimo principą, dublike ieškovo pateikti argumentai negali kompensuoti ieškinio aiškumo stokos.

54 Taigi, atsižvelgiant į šio sprendimo 52 punkte nurodytą jurisprudenciją, šeštasis argumentas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

55 Vadinasi, turi būti atmestas visas ieškinio pirmasis pagrindas.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo akivaizdžiomis vertinimo klaidomis

56 Pateikdamas antrąjį ieškinio pagrindą ieškovas teigia, kad nerekomendavęs jo pokalbiui su Pirmininke, bet kartu neneigęs, kad jis turi tinkamą kvalifikaciją pagal pranešime apie laisvą darbo vietą nurodytus kriterijus, PPK padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

57 Ieškovas tvirtina, kad ši PPK padaryta akivaizdi vertinimo klaida glaudžiai susijusi su pirmajame pagrinde apibūdintu pažeidimu, tačiau yra atskira nuo jo. Ši klaida lėmė ne tik procedūrines, bet ir materialines pasekmes tiek jam, tiek Komisijai.

58 Be to, ieškovas teigia, kad jeigu pasibaigus antrajam etapui PPK būtų nusprendęs, kad jis nėra tinkamai kvalifikuotas kandidatas, PPK būtų padaręs akivaizdžią vertinimo klaidą, kiek tai susiję su jo kvalifikacija ir patirtimi. Pasibaigus pirmajam etapui PPK pateikta analizė negalėjo būti paneigta antrajame etape, nesvarbu, ar tai būtų padaryta remiantis šio sprendimo 6 punkte minėta vertinimo centro ataskaita, ar pokalbio ataskaita.

59 Papildomai ieškovas mano, kad, nepaisant PPK išvadų, jei A laikytas tinkamą kvalifikaciją turinčiu kandidatu, tai ir jis turėjo būti tokiu laikomas ir pakviestas į pokalbį su Pirmininke.

60 Komisija ginčija ieškovo teiginius.

61 Šiuo aspektu iš jurisprudencijos matyti, kad klaida gali būti laikoma akivaizdžia, kai ją galima lengvai nustatyti atsižvelgiant į kriterijus, kuriuos teisės aktų leidėjas numatė taikyti naudodamasis sprendimų priėmimo įgaliojimais. Vadinasi, norint pripažinti, kad administracija padarė akivaizdžią faktinių aplinkybių vertinimo klaidą, kuria galima pateisinti sprendimo panaikinimą, ieškovas turi pateikti pakankamų įrodymų, kad administracijos vertinimą būtų galima pripažinti neįtikinamu. Kitaip tariant, akivaizdžia klaida pagrįstas ieškinio pagrindas turi būti atmestas, jeigu, nepaisant ieškovo pateiktų įrodymų, užginčytą vertinimą ir toliau galima laikyti teisingu ar tinkamu (2021 m. spalio 20 d. Sprendimo *ZU / Komisija*, T-671/18 ir T-140/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:715, 199 punktą).

62 Taip pat pažymėtina, kad pirminės atrankos komisija turi plačią diskreciją vertinti kandidatų į pareigas nuopelnus, ypač kai laisva darbo vieta yra aukšto lygio. Be to, vertinimai, kuriuos pirminės atrankos komisija atlieka vertindama kandidatų gebėjimus, yra subjektyvaus kiekvieno kandidato pasirodymo per testą vertinimo išraiška ir priskiriami šiai diskrecijai. Jiems netaikoma teismo kontrolė, išskyrus aiškaus atrankos komisijos darbą reglamentuojančių taisyklių pažeidimo atvejį. Bendrasis Teismas negali atrankos komisijos vertinimo pakeisti savuoju (pagal analogiją žr. 2022 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *OM / Komisija*, T-118/22, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:849, 74 ir 75 punktus).

63 Taigi ieškovo nurodytas dvi akivaizdžias vertinimo klaidas reikia išnagrinėti atsižvelgiant išdėstytus aspektus.

64 Kalbant apie pirmąją nurodytą akivaizdžią vertinimo klaidą, pažymėtina, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 35 ir 39 punktuose, kandidatų atrankos kriterijai keitėsi vienas po kito einančiuose atrankos procedūros etapuose. Todėl tai, kad kandidato nuopelnų vertinimas buvo patikslintas tarp pirmojo ir antrojo etapo, savaime nėra akivaizdi vertinimo klaida, bet atspindi laipsnišką reikalavimų, nustatytų aptariamoms pareigoms eiti, pobūdį. Ieškovo pateiktus argumentus reikia atmesti.

65 Dėl antros nurodytos akivaizdžios vertinimo klaidos ieškovas iš esmės teigia, kad konstatuodamas, jog jis neturi pareigoms reikalingos kvalifikacijos ir dėl to neturėjo būti įtrauktas į Pirmininkei pateiktą galutinį sąrašą, PPK padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

66 Grįsdamas savo teiginį ieškovas remiasi savo patirtimi, profesine kvalifikacija, rezultatais pirminės atrankos komisijoje ir PPK per pirmąjį etapą, taip pat tuo, kad jis „buvo puikiai pasirengęs, ir mano, kad jo pokalbis buvo labai sėkmingas“.

67 Vis dėlto ieškovo įsitikinimas, kad jis teisingai atsakė į per pokalbį užduotus klausimus, ir jo gyvenimo aprašyme ir motyvaciniame laiške nurodyta profesinė patirtis negali būti nei nepaneigiami įrodymai, kad pirminės atrankos komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nei privalomi šiai atrankos komisijai vertinant žinias ir gebėjimus, kuriuos jis įrodė per pokalbį žodžiu (pagal analogiją žr. 2022 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *OM / Komisija*, T-118/22, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:849, 78 punktą).

68 Be to, konkrečios patirties ar žinių turėjimas konkrečioje atitinkamo direktorato srityje gali turėti ne tokią didelę reikšmę kaip bendrųjų aukšto lygio vadovavimo, analizės ir vertinimo gebėjimų turėjimas, nes patirties ir techninių žinių visada galima rasti pačiame direktorate (2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *Konidaris / Komisija*, T-93/03, EU:T:2007:209, 74 punktas). Kiek tai susiję su tinkamumo vertinimo, o ne žinių patikrinimo kriterijumi, pažymėtina, kad atrankos komisija gali įvertinti kandidatą atsižvelgdama tiek į jo atsakymus į klausimus, susijusius su kitais kriterijais, tiek į jo asmenybę, kuri galėjo atsiskleisti iš jo elgesio per testą žodžiu (2010 m. liepos 8 d. Sprendimo *Wybranowski / Komisija*, F-17/08, EU:F:2010:83, 66 punktas).

69 Nagrinėjamu atveju, kaip nurodyta šio sprendimo 34 punkte, pasibaigus antrajam etapui PPK, žinoma, atkreipė dėmesį ne tik į ieškovo privalumus, bet ir į tam tikrus aspektus, kuriuos reikia pagerinti, ir padarė išvadą, kad jis neturi aptariamoms pareigoms eiti reikalingų įgūdžių.

70 Be to, tai, kad ieškovas buvo atrinktas pasibaigus pirmajam etapui, negali lemti išvados, kad PPK padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, antraip antrasis etapas taptų visiškai neveiksmingas.

71 Taigi ieškovo nurodytų aplinkybių nepakanka, kad PPK pateikti vertinimai taptų neįtikinami. Todėl jie neįrodo, kad padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

72 Papildomai ieškovas mano, kad jei A laikytas „tinkamą kvalifikaciją turinčiu kandidatu“, „atsižvelgiant į nurodytus kriterijus“, jis neišvengiamai turėtų taip pat būti priskirtas prie šios kategorijos ir kad jei kitame procedūros etape būtų buvęs atrinktas vienintelis kandidatas, tai būtų turėjęs būti jis. Per posėdį ieškovas patikslino, kad neketino atlikti savo ir A lyginamojo vertinimo.

73 Kadangi ieškovas konkrečiai nenurodė, kas patvirtina jo poziciją, šiuos teiginius reikia atmesti.

74 Vadinasi, antrąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo Sprendimo dėl lygybės politikos neteisėtumu

75 Pateikdamas trečiąjį pagrindą ieškovas teigia, kad Sprendimas dėl lygybės politikos, kuriuo remdamasi Pirmininkė pokalbį su A pasibaigus antrajam etapui patikėjo vykdyti savo kabineto vadovui, yra iš dalies neteisėtas. Taigi po šio pokalbio priimtas ginčijamas sprendimas yra neteisėtas.

76 Pirma, Pirmininkei suteikta teisė deleguoti vykdyti pokalbį, surengtą pasibaigus antrajam etapui, prieštarauja taisyklei, pagal kurią Pirmininkė turi pati kalbėtis su PPK atrinktais kandidatais.

77 Be to, ši teisė deleguoti neturi ryšio su tikslu, kurio siekiama Sprendimu dėl lygybės politikos.

78 Pirmininkė turėtų turėti galimybę deleguoti pokalbių rengimą savo kabineto vadovui tik kraštutiniu atveju, jei negali to deleguoti kitiems Komisijos nariams. Nepateisinama, kad ši teisė deleguoti kabineto vadovui būtų suteikta tik Pirmininkei, o ne Komisijos nariams.

79 Be to, ieškovas teigia, kad Pirmininkė negali deleguoti vykdyti pokalbių pareigūno, kuris neturi politinės kvalifikacijos ar legitimumo.

80 Galiausiai tokias užduotis Pirmininkė pirmenybės tvarka turėtų deleguoti kitiems Komisijos nariams ir jei tai pateisinama dėl privalomų tarnybos priežasčių, tačiau ji jas sistemingai deleguoja savo kabineto vadovui.

81 Komisija ginčija ieškovo teiginius.

82 Visų pirma, Komisija mano, kad ieškovo argumentai yra nereikšmingi, nes Pirmininkės kabineto vadovo po antrojo etapo vykdytas pokalbis jam nesukėlė teisinių pasekmių.

83 Be to, Komisija atmeta ieškovo teiginius, kad Sprendimas dėl lygybės politikos yra neteisėtas.

84 Galiausiai bet kuriuo atveju Komisija mano, kad jei pagal Sprendimą dėl lygybės politikos atliktas delegavimas būtų pripažintas neteisėtu, pats ginčijamas sprendimas nebūtų neteisėtas, nes nagrinėjamu atveju paskyrimų tarnyba buvo jos narių kolegija. Ir Pirmininkė, ir Komisijos nariai turėjo visą svarbią informaciją, kad galėtų priimti savarankišką ir informacija pagrįstą sprendimą.

85 Prieš vertinant argumentų, kuriuos ieškovas išdėstė pateikdamas trečiąjį pagrindą ir kuriuos ginčija Komisija, pagrįstumą, pirmiausia reikia išnagrinėti, ar jie yra reikšmingi.

– *Dėl ieškovo argumentų, pateiktų grindžiant ieškinio trečiąjį pagrindą, reikšmingumo*

86 Komisija teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog ieškovas nebuvo pakviestas į pokalbį su Pirmininke, šis atrankos procedūros etapas jam nesukėlė teisinių pasekmių. Bet kuriuo atveju, anot Komisijos, ginčijamą sprendimą turėjo priimti tik jos narių kolegija.

87 Savo ruožtu ieškovas mano, kad jam turi įtakos visi procedūros etapai, po kurių buvo priimtas ginčijamas sprendimas, net ir po antrojo etapo. Be to, per posėdį jis teigė, kad negalima atmesti galimybės, jog tuo atveju, jei Pirmininkė pati būtų surengusi pokalbį su A, ji būtų pakvietusi ir jį pagal Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.7 punktą.

88 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Sprendime dėl lygybės politikos numatyta, jog „PPK atrinktus kandidatus į generalinio direktoriaus pareigas arba vyresniosios vadovybės pareigas vienoje iš Pirmininkės tarnybų išklauso pati Pirmininkė [ir kad] dėl privalomų tarnybos priežasčių tinkamai pateisinamais atvejais Pirmininkė gali deleguoti šią užduotį kitiems Komisijos nariams arba savo kabineto vadovui prieš pateikdama kolegijai pasiūlymą dėl paskyrimo“.

89 Taigi kyla klausimas, ar dėl to, kad pokalbį su A vykdė Pirmininkės kabineto vadovas, o ne pati Pirmininkė, darant prielaidą, kad tai neteisėta, gali būti panaikintas ginčijamas sprendimas. Šiuo aspektu reikia patikrinti, ar toks neteisėtumas galėjo padaryti žalos ieškovui.

90 Iš Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.7 punkto matyti, kad, remdamasis antrojo etapo pokalbio su kandidatu ar kandidatais rezultatais, atsakingas Komisijos narys, šiuo atveju Pirmininkė, gali nuspręsti, kad PPK vykdyta atranka yra nepakankama. Tokiu atveju, jei tai tinkamai pagrįsta ir pritarus Komisijos nariui, atsakingam už personalą ir administraciją, ji gali pasikalbėti su kandidatais, kurių PPK neatrinko pasibaigus antrajam etapui.

91 Pagal Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.8 punktą sprendimą dėl paskyrimo priima Komisijos narių kolegija, remdamasi PPK pagrįsta nuomone ir pagrįstu Komisijos nario, atsakingo už personalą ir administraciją, pasiūlymu, parengtu pritarus Pirmininkei. Po pokalbių su po antrojo etapo atrinktais kandidatais Pirmininkė priima sprendimą remdamasi PPK pagrįsta nuomone ir konsultuodamasi su atitinkamu generaliniu direktoriumi, kai tai yra vyriausiojo patarėjo pareigos. Be to, tame pačiame punkte numatyta, kad atsakingas Komisijos narys, šiuo atveju Pirmininkė, turi atlikti pagrindinį vaidmenį priimant galutinį sprendimą dėl asmenų, kurie jai tiesiogiai dirba vyresniosios vadovybės lygmeniu.

92 Nagrinėjamu atveju, kai buvo surengtas pokalbis su A, ieškovas vis dar galėjo būti išklausytas, nes Pirmininkė vis dar turėjo galimybę jį pakviesti, jeigu po A pokalbio su jos kabineto vadovu jos netenkintų jo kandidatūra. Tai, kaip šis pokalbis vyko, taigi ir asmens, kuris jį vykdė, tapatybė galėjo turėti įtakos jo baigčiai ir galiausiai Pirmininkės sprendimui pakviesti ieškovą į pokalbį arba to nedaryti.

93 Be to, nors nagrinėjamą galutinį sprendimą dėl paskyrimo turėjo priimti Komisijos narių kolegija, primintina, kad pagal Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.8 punktą, kaip priminta šio sprendimo 91 punkte, Pirmininkės vaidmuo prieš šį paskyrimą išliko lemiamas.

94 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad aplinkybė, jog pokalbį su A vykdė Pirmininkės kabineto vadovas, o ne pati pirmininkė, galėjo padaryti žalos ieškovui ir paveikti jo teisinę padėtį, todėl tokio pokalbio neteisėtumas gali lemti ginčijamo sprendimo panaikinimą.

95 Taigi reikia atmesti Komisijos argumentus, kad trečiasis pagrindas yra nereikšmingas.

– *Dėl Sprendimo dėl lygybės politikos neteisėtumo*

96 Pirma, ieškovas teigia, kad Sprendime dėl lygybės politikos numatytas delegavimas prieštarauja bendrajai taisyklei, pagal kurią kandidatai turi dalyvauti pokalbyje su Pirmininke.

97 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.7 punkte numatyta, kad kandidatus į tokias pareigas, kokios nagrinėjamos šioje byloje, į pokalbį turi pakviesti atsakingas Komisijos narys, šiuo atveju Pirmininkė, jei pasibaigus antrajam etapui juos atrenka PPK.

98 Sprendime dėl lygybės politikos numatyta teisė po antrojo etapo vykdomą pokalbį deleguoti kabineto vadovui turi leisti „užtikrinti procedūrų sklandumą ir spartą“, kai tai pateisinama „privalomomis tarnybos priežastimis“.

99 Kadangi šia teise deleguoti siekiama tinkamai pagrįstais atvejais nukrypti nuo Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.7 punkte numatytos procedūros, ji nepaneigia principinės Pirmininkės kompetencijos.

100 Antra, ieškovas teigia, kad Pirmininkei suteikta delegavimo teisė neturi jokio ryšio su tikslu, kurio siekiama Sprendimu dėl lygybės politikos.

101 Vis dėlto ieškovas nepaaiškina, kaip šis ryšio nebuvimas gali paveikti Sprendimo dėl lygybės politikos teisėtumą.

102 Trečia, ieškovas mano, kad Pirmininkė turėtų turėti galimybę deleguoti po antrojo etapo rengiamą pokalbį vykdyti savo kabineto vadovui tik tuo atveju, kai negali šios užduoties deleguoti kuriam nors iš Komisijos narių.

103 Šiuo klausimu pažymėtina, kad 2020 m. priimtu Sprendimu dėl lygybės politikos, kuriuo konkrečiai reglamentuojami Pirmininkės deleguojami įgaliojimai, nukrypstama nuo 2007 m. iš dalies pakeisto Sprendimo dėl vyresniosios vadovybės 5.2.7 punkto.

104 2020 m. priimtame Sprendime dėl lygybės politikos, priešingai nei 2007 m. iš dalies pakeistame Sprendime dėl vyresniosios vadovybės, numatyta, kad Pirmininkė gali deleguoti įgaliojimus tiek savo kabineto vadovui, tiek Komisijos nariui vienodai ir be pirmumo tvarkos.

105 Konstatuotina, kad ieškovas neįrodė, jog Pirmininkei turėjo būti taikomos tos pačios delegavimo taisyklės kaip ir Komisijos nariams, kuriems numatyta galimybė deleguoti įgaliojimus tik kitiems Komisijos nariams, o ne jų kabineto vadovui.

106 Ketvirta, ieškovas mano, kad Pirmininkės kabineto vadovas, neturintis politinio legitimumo, neturi teisės vykdyti pokalbio su kandidatais į vyriausiojo patarėjo pareigas.

107 Vis dėlto ieškovas nesiremia norma, pagal kurią Pirmininkės kabineto vadovu paskirtam pareigūnui draudžiama pavieniais atvejais rengti pokalbius su kandidatais į vyriausiojo patarėjo pareigas. Be to, reikia pabrėžti, kad kabineto vadovas yra artimas Pirmininkės darbuotojas, su kuriuo ją sieja glaudūs pasitikėjimo santykiai. Taigi šis argumentas turi būti atmestas.

108 Galiausiai ieškovas teigia, kad Pirmininkė sistemingai deleguoja įgaliojimus savo kabineto vadovui.

109 Šis argumentas, susijęs su tuo, kaip taikomas Sprendimas dėl lygybės politikos, neleidžia nustatyti šio sprendimo neteisėtumo. Todėl jį reikia atmesti tiek, kiek jis susijęs su Sprendimo dėl lygybės politikos teisėtumu.

110 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio trečiąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo Pirmininkės įgaliojimų delegavimo neteisėtumu

111 Pateikdamas ketvirtąjį pagrindą ieškovas ginčija Pirmininkės įgaliojimų vykdyti pokalbį su A delegavimo jos kabineto vadovui teisėtumą, atsižvelgiant į Sprendime dėl lygybės politikos nustatytas delegavimo sąlygas. Jis mano, kad, atsižvelgiant į šias sąlygas, Pirmininkės kabineto vadovo surengtas pokalbis su A buvo neteisėtas, o šis pažeidimas turėjo įtakos visai procedūrai, taigi ir ginčijamo sprendimo teisėtumui.

112 Šis įgaliojimų vykdyti pokalbį delegavimas Pirmininkės kabineto vadovui pasibaigus antrajam etapui nėra pateisinamas privalomomis tarnybos priežastimis. Kadangi šis delegavimas įvyko žodžiu, jo pagrindimas lieka nežinomas. Be to, jis buvo nepakankamai paviešintas, pažeidžiant teisinio saugumo principą.

113 Ieškovas taip pat teigia, kad pagal Sprendimą dėl lygybės politikos Pirmininkė gali deleguoti šiuos įgaliojimus savo kabineto vadovui tik tuo atveju, jei negali pirmiausia jų deleguoti kitiems Komisijos nariams.

114 Komisija ginčija ieškovo teiginius.

115 Visų pirma, Komisija mano, kad ieškovo argumentai yra nereikšmingi, nes Pirmininkės kabineto vadovo po antrojo etapo vykdytas pokalbis jam nesukėlė teisinių pasekmių.

116 Komisija taip pat teigia, kad Sprendime dėl lygybės politikos nereikalaujama, kad Pirmininkė įgaliojimus savo kabineto vadovui deleguotų raštu, nes toks reikalavimas, be kita ko, gali lemti pernelyg didelę administracinę naštą Pirmininkei.

– *Dėl ieškovo argumentų, pateiktų grindžiant ieškinio ketvirtąjį pagrindą, reikšmingumo*

117 Komisija ginčija ketvirtojo pagrindo reikšmingumą remdamasi tuo, kad ieškovas nebuvo pakviestas į pokalbį su Pirmininke, todėl šis atrankos procedūros etapas jam neturėjo teisinių pasekmių. Be to, ginčijamą sprendimą turėjo priimti tik Komisijos narių kolegija.

118 Dėl šio sprendimo 88–94 punktuose nurodytų priežasčių tokie argumentai turi būti atmesti.

– *Dėl Pirmininkės atlikto delegavimo neteisėtumo*

119 Ieškovas tvirtina, kad Pirmininkės įgaliojimų vykdyti pokalbį delegavimas jos kabineto vadovui nebuvo pateisinamas privalomomis tarnybos priežastimis, nes rašytinių dokumentų nebuvimas neleidžia įvertinti tokių priežasčių buvimo.

120 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, viena vertus, remiantis Sprendimo dėl lygybės politikos tekstu, norėdama deleguoti įgaliojimus vykdyti pokalbį savo kabineto vadovui Pirmininkė neprivalo to daryti raštu.

121 Kita vertus, Sprendime dėl lygybės politikos Pirmininkės teisė deleguoti savo įgaliojimus grindžiama būtinybe „supaprastinti tam tikrus vyresniųjų vadovų atrankos procedūros aspektus, kad būtų užtikrintas sklandus ir greitas procedūrų vykdymas“. Šis spartumo reikalavimas taip pat įtvirtintas Gairių dėl vadovaujančiojo lygmens darbuotojų įdarbinimo procedūrų 5.2 punkte, kuriame nurodyta, kad „kabinetai turi stengtis nedelsdami surengti pokalbius su iš anksto atrinktais kandidatais [ir kad] pokalbiai turi įvykti per vieną mėnesį po to, kai PPK sekretoriatas pateikia dokumentus“. Vadinasi, kaip pabrėžia Komisija, sisteminis reikalavimas raštu deleguoti įgaliojimus galėtų prieštarauti sklandumo ir spartos tikslui, kurio siekiama Sprendimu dėl lygybės politikos.

122 Vis dėlto, kaip priminta šio sprendimo 91 punkte, Pirmininkė atlieka lemiamą vaidmenį per atrankos į vyresniosios vadovybės pareigas procedūrą, kaip nagrinėjama šioje byloje. Šiuo aspektu Sprendime dėl lygybės politikos numatyta, kad „su PPK atrinktais kandidatais į <…> vyresniosios

vadovybės pareigas vienoje iš Pirmininkės tarnybų kalbasi pati Pirmininkė“. Taigi Sprendime dėl lygybės politikos iš esmės numatyta Pirmininkės prerogatyva pasirinkti jai pavaldžius vyresniuosius pareigūnus, siekiant su jais užmegzti pasitikėjimu grindžiamus darbo santykius, atsižvelgiant į jiems tenkančią didelę atsakomybę.

123 Atsižvelgiant į tai, pagal Sprendimą dėl lygybės politikos Pirmininkės įgaliojimų delegavimas siejamas su „privalomomis tarnybos priežastimis tinkamai pateisinamais atvejais“. Taigi toks delegavimas negalimas, jei ši sąlyga neįvykdyta.

124 Nagrinėjamu atveju, kadangi, kaip teigia Komisija, Pirmininkė savo kabineto vadovui delegavo įgaliojimus vykdyti pokalbį su A, bet šis delegavimas nebuvo atliktas raštu ar kitaip dokumentuotas, Bendrasis Teismas, remdamasis bylos medžiagoje esančia informacija, negali patikrinti, ar yra įrodymų, susijusių su „privalomomis tarnybos priežastimis“, kurios „tinkamai pateisina“ minėtą delegavimą, ir ar jie pagrįsti. Be to, per posėdį Bendrojo Teismo paklausta apie tai, Komisija taip pat nenurodė konkrečių priežasčių, dėl kurių Pirmininkė įgaliojimus vykdyti pokalbį su A delegavo savo kabineto vadovui.

125 Komisija nepateikė tikslios informacijos dėl privalomų tarnybos priežasčių, dėl kurių Pirmininkė negalėjo surengti pokalbio su A per vieną mėnesį po to, kai PPK sekretoriatas perdavė jo kandidatūros bylą, kaip numatyta šio sprendimo 121 punkte minėtų Gairių dėl vadovaujančiojo lygmens darbuotojų įdarbinimo procedūrų 5.2 punkte.

126 Kadangi Komisija nepagrindė, kad Pirmininkės įgaliojimų vykdyti pokalbį delegavimas jos kabineto vadovui buvo grindžiamas „privalomomis tarnybos priežastimis“, darytina išvada, kad šiuo delegavimu pažeistos Sprendime dėl lygybės politikos nustatytos sąlygos.

127 Dėl klausimo, ar toks Sprendimo dėl lygybės politikos pažeidimas gali lemti ginčijamo sprendimo panaikinimą, primintina, kad paskyrimų tarnyba turi plačią diskreciją per įdarbinimo į labai aukšto lygio pareigas procedūrą, tačiau jurisprudencijoje pripažinta, kad naudodamasi šia diskrecija ji privalo paisyti Sąjungos teisės sistemos per administracines procedūras suteikiamų garantijų ir rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas reikšmingas konkretaus atvejo aplinkybes. Taigi šia diskrecija turi būti naudojamasi visiškai laikantis visų svarbių nuostatų, t. y. ne tik pranešimo apie laisvą darbo vietą, bet ir bet kokių procedūrinių taisyklių, kurias ši tarnyba gali būti priėmusi savo diskrecijai įgyvendinti. Pačios kompetentingos institucijos nustatytų procedūrinių taisyklių, taikomų priimant aktą, nesilaikymas yra esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimas (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Angelidis / Parlamentas*, T-113/05, EU:T:2007:386, 61 ir 62 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

128 Be to, jeigu nagrinėdamas atitinkamą aktą Sąjungos teismas konstatuoja, jog jis nebuvo teisėtai priimtas, jis turi pritaikyti esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimo padarinius, taigi panaikinti aktą, turintį tokį trūkumą (2024 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Vialto Consulting / Komisija*, C-130/23 P, EU:C:2024:439, 55 punktas). Be to, pažeidus esminius procedūrinius reikalavimus, kurie yra esminiai teisiniam saugumui, trūkumų turintis aktas turi būti panaikintas, ir nėra būtinybės įrodyti žalos egzistavimo (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Angelidis / Parlamentas*, T-113/05, EU:T:2007:386, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

129 Nagrinėjamu atveju Sprendimas dėl lygybės politikos yra viena iš procedūrinių taisyklių, kurių Komisija turėjo laikytis vykdydama nagrinėjamą įdarbinimo procedūrą.

130 Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 92–94 punktuose, pasibaigus antrajam etapui surengtų pokalbių rezultatai neišvengiamai daro įtaką Pirmininkės rekomendacijos turiniui, taigi ir galutiniam Komisijos narių kolegijos sprendimui dėl paskyrimo.

131 Darytina išvada, kad Sprendimo dėl lygybės politikos pažeidimas yra esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimas, dėl kurio ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas.

132 Taigi ketvirtąjį pagrindą reikia pripažinti pagrįstu ir panaikinti ginčijamą sprendimą, ir nėra reikalo priimti sprendimo dėl ieškovo pateiktų prašymų taikyti proceso organizavimo priemones.

Dėl reikalavimo atlyginti žalą

133 Ieškovas reikalauja sumokėti 100 000 EUR sumą jo patirtai neturtinei žalai atlyginti. Nustatant šią sumą buvo atsižvelgta į tai, kad įdarbinimo procedūra turėjo trūkumų, Komisija atsisakė ištaisyti šiuos trūkumus ir ši procedūra padarė didelę žalą ieškovo profesinei reputacijai.

134 Ieškovas taip pat teigia, kad jeigu būtų buvęs paskirtas į vyriausiojo patarėjo teisės klausimais pareigas, nuo 2023 m. vasario 1 d. būtų gavęs didesnį darbo užmokestį.

135 Komisija ginčija ieškovo argumentus.

136 Pagal suformuotą jurisprudenciją tam, kad kiltų Sąjungos atsakomybė, turi būti įvykdytos visos sąlygos, t. y. veiksmai, kuriais kaltinama institucija, turi būti neteisėti, žala turi būti reali ir turi egzistuoti priežastinis veiksmų, kuriais kaltinama, ir nurodomos žalos ryšys. Šios trys sąlygos yra kumuliacinės, todėl, jeigu viena iš jų neįvykdyta, Sąjungos atsakomybė negali būti pripažinta (žr. 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *XH / Komisija*, T-511/18, EU:T:2020:291, 161 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

137 Kadangi šiame sprendime konstatuota, kad ginčijamas sprendimas yra neteisėtas, nagrinėjamu atveju tenkinama pirmoji iš šio sprendimo 136 punkte nurodytų sąlygų.

138 Kalbant apie šio sprendimo 136 punkte nurodytą antrąją sąlygą, pažymėtina, kad reikia atskirti neturtinę ir turtinę žalą.

139 Kiek tai susiję su ieškovo nurodyta neturtine žala, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad kai reikalavimas atlyginti žalą grindžiamas panaikinto akto neteisėtumu (kaip yra nagrinėjamu atveju), Bendrojo Teismo paskelbtas akto panaikinimas pats savaime yra tinkamas ir iš esmės pakankamas bet kurios neturtinės žalos, kurią galėjo patirti ieškovas, atlyginimas, nebent ieškovas įrodo, kad patyrė neturtinę žalą, kuri negali būti visiškai atlyginta panaikinant tą aktą. Taigi jau yra nuspręsta, kad jeigu akto panaikinimas neturi jokio praktinio poveikio, jis savaime negali būti tinkamas ir pakankamas visos panaikintu aktu sukeltos neturtinės žalos atlyginimas (2022 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *SU / EIOPA*, T-296/21, EU:T:2022:808, 108 ir 109 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

140 Nagrinėjamu atveju ieškovas neįrodė, kad patyrė neturtinę žalą, kuri negali būti visiškai atlyginta panaikinus ginčijamą sprendimą.

141 Konkrečiai kalbant, priešingai, nei teigia ieškovas, neįrodyta, kad panaikinus ginčijamą sprendimą A būtinai bus vėl paskirtas eiti pareigas.

142 Taigi ieškovo prašymą atlyginti neturtinę žalą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

143 Kiek tai susiję su nurodyta turtine žala, laikytina, kad ieškovas iš esmės prašo atlyginti žalą dėl prarastos galimybės būti įdarbintam į aptariamas pareigas.

144 Remiantis jurisprudencija, galimybės praradimas, jeigu jis pakankamai įrodytas, yra laikytinas atlygintina turtine žala (šiuo klausimu žr. 2010 m. lapkričio 10 d. Sprendimą *VRDT / Simões Dos Santos*, T-260/09 P, EU:T:2010:461, 104 punktą).

145 Ieškovas tvirtina, kad tuo atveju, jei jis būtų buvęs atrinktas į aptariamas pareigas, jis būtų priskirtas prie AD 15 lygio, o dabar yra priskirtas prie AD 14 lygio 2 pakopos. Taigi jis patyrė žalą, atitinkančią šių dviejų lygių bazinių darbo užmokesčių skirtumą nuo ginčijamo sprendimo įsigaliojimo dienos.

146 Vis dėlto šio teiginio, kurį, beje, ginčija Komisija, ieškovas nepagrindė. Taigi neįrodyta, kad į nagrinėjamas pareigas ieškovas būtų įdarbintas priskiriant prie AD 15 lygio, o ne prie AD 14 lygio. Vadinasi, ieškovas nepateikė realios ir tikros žalos buvimo įrodymų.

147 Be to, pagal suformuotą jurisprudenciją tam, kad galimybės praradimą būtų galima konstatuoti ir jis būtų pagrindas žalai atlyginti, jis turi būti realus ir galutinis (žr. 2022 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *SU / EIOPA*, T-296/21, EU:T:2022:808, 83 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šiuo klausimu pažymėtina, kad jeigu Pirmininkė galėjo pakviesti ieškovą į pokalbį tuo atveju, jei pokalbis su A būtų pripažintas nepatenkinamu, ji taip pat galėjo pakviesti ir kitą kandidatą, kurio PPK neatrinko pasibaigus antrajam etapui. Taigi šiuo atveju negalima pritarti ieškovo nurodytos prarastos galimybės svarumui.

148 Vadinasi, prašymas atlyginti turtinę žalą turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

149 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad reikalavimą atlyginti žalą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

150 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

151 Kadangi Komisija iš esmės pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir ieškovo bylinėjimosi išlaidas pagal šio pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2023 m. sausio 25 d. Europos Komisijos sprendimą paskirti Komisijos Teisės tarnybos Prekybos politikos ir Pasaulio prekybos organizacijos grupės vyriausiąjį patarėją teisės klausimais.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. Komisija padengia savo ir James Flett patirtas bylinėjimosi išlaidas.

da Silva Passos Półtorak Reine

Pynnä Cassagnabère

Paskelbtas 2025 m. liepos 23 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.